

ΤΗ Μ. ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΩΙ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ

μετά της

Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
Μ.Βασιλείου

για τα μέλη της βυζαντινής Χορωδίας του Ι. Ν. Αγίων Πέτρου και Παύλου Στουτγκάρδης
και
για όσους αγαπάνε την πατριαρχική παράδοση.

Μ. Πάσχα Τροπάρια
ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ καί Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ *Μ. Βασιλείου*

Προοιμιακός.

Εἰς τό: «Κύριε, ἐκέκραξα...».

Ἑσπέρια: Τά 5 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῶν Αἰνῶν τοῦ Ὁρθροῦ «Συντρέχει λοιπόν... δῖς – Ἰούδας ὁ παράνομος... – Ἰούδας ὁ προδότης... – Ἰούδας ὁ δοῦλος... – Ὅν ἐκήρυξεν Ἀμνόν...», εἰς 6.

Δόξα, Καί νῦν: Τό Ἰδιόμελον «Γέννημα ἐχιδῶν...».

Εἴσοδος: Μετ' Εὐαγγελίου – «Φῶς ἰλαρόν...». Τά Ἀναγνώσματα.

Εἰς τό τέλος τῶν Ἀναγνωσμάτων ἐκφώνησις: «Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεός...».

Τρισάγιον.

Ἀπόστολος: Μεγάλῃς Πέμπτης: «Ἐγὼ παρέλαβον ἀπό τοῦ Κυρίου...» (Α΄ Κορ. ια΄ 23-32).

Εὐαγγέλιον: Ὁμοίως: «Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τό Πάσχα γίνεται...» (Ματθ. κς΄ 2-20, Ἰω. ιγ΄ 3-17, Ματθ. κς΄ 21-39, Λουκ. κβ΄ 43-44 καί Ματθ. κς΄ 40 – κς΄ 2).

Καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Εἰς ἤν ἀντί τοῦ Χερουβικοῦ ὕμνου ψάλλεται τό Τροπάριον: «Τοῦ Δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ...». Εἰς τό σημεῖον: «οὐ φίλημά Σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας...» γίνεται ἡ Μεγάλη Εἴσοδος καί εὐθύς μετὰ τήν Εἴσοδον ὁ β΄ Χορός συνεχίζει ἀπό τοῦ σημείου: «ἀλλ' ὡς ὁ ληστής...».

Εἰς τό Ἐξαιρέτως: «Ἐπί σοί χαίρει...».

Κοινωνικόν: «Τοῦ Δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ...».

Ἐπίσης καί ἀντί τοῦ: «Εἶδομεν τό φῶς» ἀπαγγέλλεται ἐμμελῶς πάλιν τό αὐτό Τροπάριον.

Ἀπόλυσις: «Ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὁδόν ἀρίστην τήν ταπεινώσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νῖψαι τούς πόδας τῶν Μαθητῶν καί μέχρι Σταυροῦ καί Ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός...».

ΤΗΙ ΑΓΙΑΙ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΙ ΠΕΜΠΤΗΙ (πρωΐ).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Περὶ ὥραν ἧ σημαίνει. Εὐλόγησαντος δὲ τοῦ Ἀρχιερέως ἢ τοῦ Τερέως, ἀρχόμεθα τοῦ Λυχνικοῦ. καὶ μετὰ τὸν Προοιμακόν, Συναπτὴ μεγάλη.

Ὁ Τερέυς: Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ ἀναγνώστης. Ἀμήν.

(6.449)

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ τὸν Προοιμακόν Ψαλμόν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΓ' (103)

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.* Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,* ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν,* ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

①

(6.449)

Ὁ τιθείς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ,* ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα* καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς* οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ,* ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται,* ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη καὶ καταβαίνουνσιν πεδία* εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,* οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν,* ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,* προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει* ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ* ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι* καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων,* τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου* τοῦ ἰλαρῆναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ* καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου,* αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι,* τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἠγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις,* πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς·* ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ·* ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι* καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν* καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ* καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε!* πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας·* ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος·* ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός,* ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται·* δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι,* δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον·* δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος·* ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι* καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται,* καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας·* εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμει·* ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου,* ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου,* ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς* καὶ ἄνομοι,

ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.* Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.* ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε!* πάντα ἐν σοφία ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ Θεός (Τρίς).

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγαλὴ Συναπτὴ, ἴτοι τα «Εἰρηνικά»

Ἐν εἰρηνῇ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρηνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Κύριε ἐλέησον

Ἵπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, ευσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνωσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον

Ἵπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κυριε ελεησον

Ἵπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον

Ἵπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν Στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κυριε ἐλέησον

Ἵπὲρ τοῦ συμπολεμήσαι καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τὸ κράτος Αὐτοῦ πάντα ἐχθρόν καὶ πολέμιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κυριε ἐλέησον

Ἵπὲρ τῆς πόλεως (ἢ τῆς χώρας, ἢ τῆς νήσου, ἢ τῆς κώμης, ἢ τῆς ἁγίας Μονῆς) ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πιστεὶ οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κυριε ἐλέησον

Κυριε ἐλέησον

Ἵπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηλικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Κυριε ἐλέησον

Ἵπὲρ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλιωτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κυριε ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀρνῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κυριε ἐλέησον

Ἀντιλαβοῦ, σώσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποινῆς ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ἵπεραγία Θεοτοκε σώσον ἡμᾶς]²⁾, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, εαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πάσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθωμεθα.

Σοι, Κυριε.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ο α' χορός: Ἀμην.

ὁ α' χορός Ἦχος β' Ψαλμός ρμ' (140) Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου,

4

ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ. Ήχος Δι (χ. 8205-6.163)

Κυριε εκεκραξα προς σε ει σα α ακουσο

ον μου ει σα ακουσον μου Κυ υ υ ρι ι ι

ε Κυριε εκεκραξα προς σε ει σα ακου

σον μου προσεστη φωνη της δε η η η σε ε

ω ω ως μου εν τω κεκραγειναι με προς σε

ει σα ακουσον μου ου Κυ υ υ ρι ι ι

ε

Κατευθυνθη η τω η προ ο ο σευχη μου ως

θυμιαμα ενωσωπι ο ο ονμου ε

παριστωων χειρωων μου θυσι ι α ε σπε

ρι νη ει σα α κου σον μου Κυ υ υ ρι ι ι

ε

Δ

Χορός Α'

1

Ε αν α νο μι αις πα ρα τη ρη σης

Κυ ρι ε Κυ ρι ε τισ υ πο στη σε τε

ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε στι

(Α.Κα. 6.13c) Δ

Σ υν τρε χει λοι πον το συ γε δρι ον των Ι

ου δαι ων ι να τον Δη μι ουρ γον και κτιστην

των α πα αν των Πι λα τω πα ρα

δω ση ω των α νο

μω ων ω τω ων α πι

στω ων ο τι τον ερ χο με τον κρι ναι ζω

(M) (Δ) (M)
 ων τα ας και γε κρους ει εις χρι σι ιν ευ τρε

(B) (M) (Γ)
 πι ζου σι του ι ω με τον τα πα

(M) (N)
 θη οϊ προς πα θος ε τοι μα

(M) (Δ)
 ζου σι Κυ ρι ε μα κρο θυ με

(B) (M) (Δ)
 με γα σου το ε λε ο σος δο ξα

σοι

Δ

② Ένεκεν του ονοματος σου...

το αυτος ως ηναι

Συνερχει λοιπον...

7

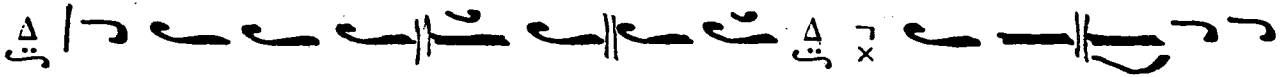
⊗

(ΧΦ. 6.165)

Χορός Α΄

③

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυκτος

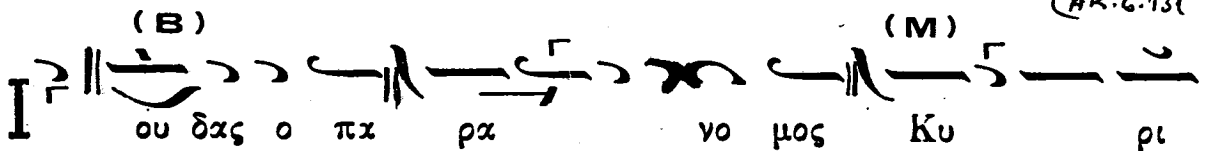

α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω ι

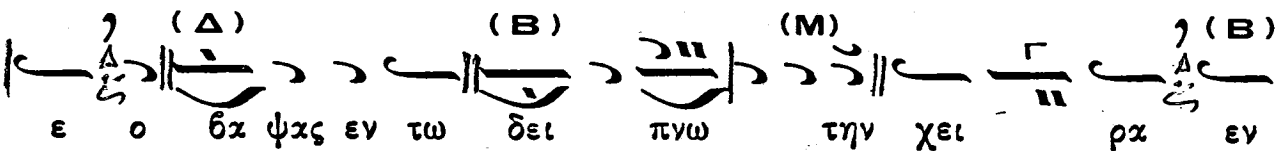

σρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

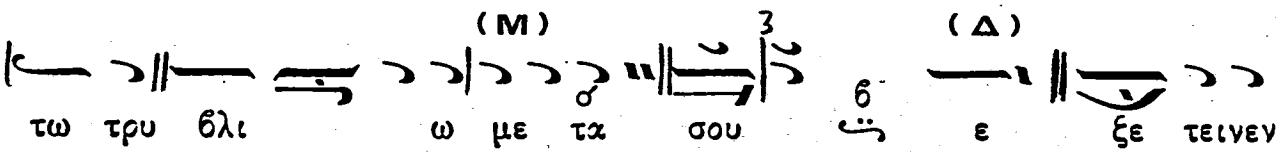
(ΑΚ. 6.131)

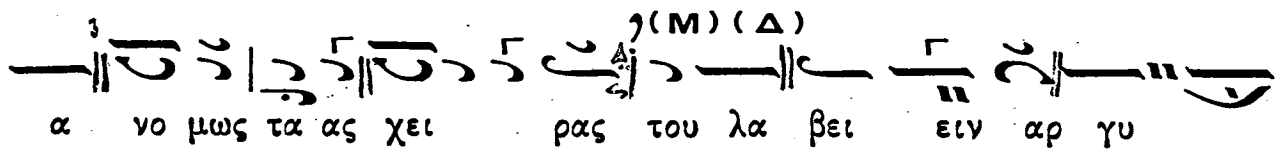
ου δας ο πκ ρα νο μος Κυ ρι

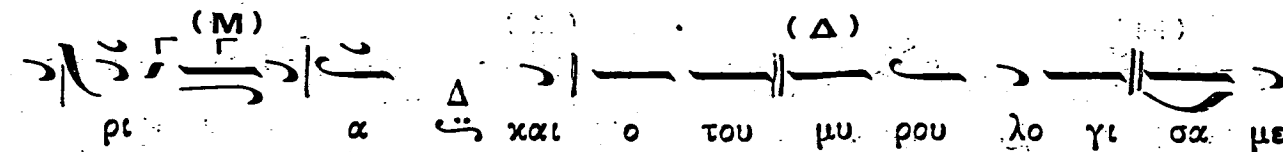
ε ο βα ψα ς εν τω δει πνω την χει ρα εν

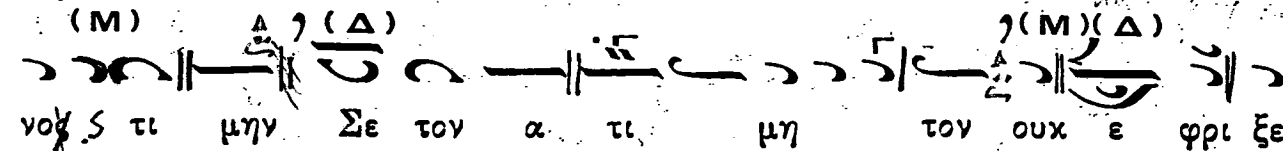
τω τρυ βλι ω με τα σου ε ξε τει νεν

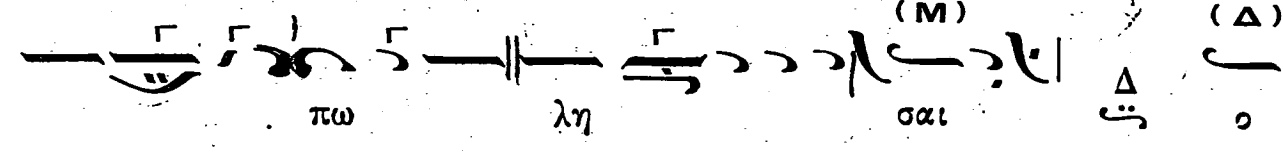
α νο μως τα ας χει ρας του λα βει ει ν αρ γυ

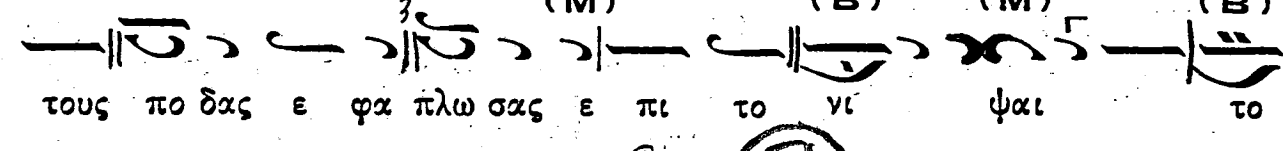
ρι α και ο του μυ ρου λο γι σα με

νο ς τι μην Σε τον α τι μη τον ουκ ε φρι ξε

πω λη σαι ο

τους πο δας ε φα πλω σας ε πι το νι ψαι το

(M) (Δ)

(4κ.6.133)

(Δ) (M)
ου δας ο προ δο της δο λι ο ος ων δο

(Δ) (M) (Δ) (M) (B) (*)
λι ω φι λη μα τι πα ρε δω κε τον Σω τη ρα

(M) (Δ)
Κυ ρι ον τον Δε σπο την των α πα αν

(M) (B)
των ως δου λον πε πρα κε τοι ος πα

(Δ) (**)
ρα νο μοις και ως προ βα του ε πι σφα

(M) (Δ)
γη ην ου τος η κο λου θη

(M) (B) (M)
ο α μνος ο του θε ου ο Γι ο ος του Πα

(Δ) (M) (Δ)
τρο ος ο μο νος πο λυ ε

λε ος

(xθ. 6. 166)

χορός Α:
5 Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε

ση ε παι νε σα τε αυ τον παντες οι λα

οι

ου δας ο δουλος και δολιος ο μαθη

της και επιθουλος ο φι

λοος και διαθουλος εκ των

εεργων αναπεφαναθηνηκο

λουθειγαρωδιασκαλω και καθ' αυτου

εμελετησετην προδοσιαν ελε

γε εν εν εαυτω παρω

σω του τον και κερδησω τα συγαχθε εν τα

χρηματα επεζητει δε και το μ'

ρον προθη και τον Ιησου ουν δο

λωκρατηθη και απεδωκε εν

α σπα σμο ον πα ρε δω κε το ου

Χρι στον και ως πρα θα τον ε πι

σφα γη εν ου τος η κο λου θει

ο μο νος ε ευ σπλαγ χνος και φι λα αν θρω

πος

(ΧΘ. 6. 166)

Χορός Β: Ο τι ε κραται ω θη το ε λε ος

6

Ο τι ε κραται ω θη το ε λε ος

αν του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ

ρι ου με ε νει εις το ο ον αι ω ω ω ω να

(Α.Κ. 6. 135)

γ ε κη ρυ ξεν Α μο ον Η σα ι

ας ερ χεται ε πι σφα γη ην ε κου

σι ον και του νω του δι δω σιν ει εις

μα στι γας τας σι α γο να ας εις ρα πι

ομα τα το δε προ σω

πο ου σου ουκ α πε στρα φη α πο

αι σχυ νη ης ε εμ πτυ ομα των θα

να τω δε α σχη μο νι κα τα δι κα

ζε ται πα αν τα ο α να μα αρ τη

τος ε κου σι ως κα τα δε χε ται

ι να πα σι δω ρη ση τι την εκ νε κρω ων

α να στα σι

να στα σι

Δόξα και νῦν. Ἦχος λ̣ ̣ Πα. Γ̣ (Ακ. 6. 145)

(Μ) (Π)
 Νε Δο ξα Πα τρι και Γι
 ω και α γι ω Πνευ μα τι π
 και νυ υν και α ει και εις τους αι ω
 νας των αι ω των α μην π
 ε εν νη μα ε χι δνων α λη
 θω ως ο Ι ου δας π
 φα γον των το μα αν να ε εν τη ε
 ρη μω και γογ γυ ζον των κα τα
 του τρο φα ως π ε τι γαρ της
 βρω σε ως ου της εν τω στο μα τι α α
 των κα τε λα λου του θε ου οι

α χα ρι στοι π και ου τος ο

δυ υσ σε βης του ου ρα νι ον α αρ

τον εν τω στο μα τι θα στα

ζων κα τα του σω τη ρο ος

την προ δο σι α αν ειρ γα σα

το π ω γνω μη ης α κο ρε

σου και το ολ μης α πα αν θρω

που π τον τρε φο ον τα

ε πω λει και ον ε φι λει δε στο

την πα ρε δ: δου ει εις θα να τον

ον ε χει γων υι ο ος ο πα ρα

(M) γο μος και συ υν α αυ τοις την α
 (N) πω λει αν ε κλη ρω σα
 (M) (*) (K) το π αλ λα φει σαι Κυ
 (Δ) ρι λει ε τοι αυ της α παν
 θρω πι ας τα ας ψυ χα ας η
 (M) (N) (M) (Δ) (N) μων ο μο γος εν μα κρο θυ μι α
 (M) (N) (M) α νει κα στο ος

Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. (Μ.Ε.Α. 6, 167)

Καὶ εὐθὺς ὁ ἀναγνώστης τὴν Ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν. (Μ.Ε.Α. 6, 462)

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης* ἀθανάτου Πατρός,* οὐρα-
 νίου, ἀγίου, μάκαρος,* Ἰησοῦ Χριστέ,* ἐλθόντες
 ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν,* ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν,* ὑμνοῦ-
 μεν Πατέρα, Υἱὸν* καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.* Ἄξιόν
 σε ἐν πᾶσι καιροῖς* ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,* Υἱὲ Θε-
 οῦ, ζῶν ὁ διδούς* διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Ὁ ἀναγνώστης Προκείμενον.

(ΜΕΡΑ Β. 16+)

Ἐξελοῦ με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ,* ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με.

Στίχ. Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ,* ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους.

Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα (ιθ' 10-19).

Εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· καταβάς διαμάρτυραι τῷ λαῷ τούτῳ καὶ ἄγνισον αὐτοὺς σήμερον καὶ αὔριον· καὶ πλυνάτωσαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ ἕστωσαν ἕτοιμοι εἰς τὴν ἡμέραν τὴν τρίτην· τῇ γὰρ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καταβήσεται Κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ. Καὶ ἀφοριεῖς τὸν λαὸν κύκλῳ λέγων·

Προσέχετε ἑαυτοῖς τοῦ ἀναβῆναι εἰς τὸ ὄρος καὶ θίγειν τι αὐτοῦ· πᾶς ὁ ἀψάμενος τοῦ ὄρους θανάτῳ τελευτήσει· οὐχ ἄψεται αὐτοῦ χεὶρ· ἐν γὰρ λίθοις λιθοβοληθήσεται ἢ βολίδι κατατοξευθήσεται· ἐάν τε κτῆνος, ἐάν τε ἄνθρωπος, οὐ ζήσεται. Ὅταν δὲ αἱ φωναὶ καὶ αἱ σάλπιγγες καὶ ἡ νεφέλη ἀπέλθῃ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐκεῖνοι ἀναβήσονται ἐπὶ τὸ ὄρος.

Κατέβη δὲ Μωϋσῆς ἐκ τοῦ ὄρους πρὸς τὸν λαὸν καὶ ἠγίασεν αὐτούς· καὶ ἔπλυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν. Καὶ εἶπε τῷ λαῷ· Γίνεσθε ἕτοιμοι, τρεῖς ἡμέρας μὴ προσέλθητε γυναικί.

Ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γεννηθέντος πρὸς ὄρθρον ἐγένοντο φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ νεφέλη γνοφώδης ἐπὶ ὄρους Σινᾶ· φωνὴ τῆς σάλπιγγος ἤχει μέγα· καὶ ἐπτοήθη πᾶς ὁ λαός, ὃς ἦν ἐν τῇ παρεμβολῇ. Καὶ ἐξήγαγε Μωϋσῆς τὸν λαὸν εἰς συνάντησιν τοῦ Θεοῦ ἐκ τῆς παρεμβολῆς, καὶ παρέστησαν ὑπὸ τὸ ὄρος. Τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ ἐκαπνίζετο ὅλον διὰ τὸ καταβεβηκέναι τὸν Θεὸν ἐπ' αὐτὸ ἐν πυρί· ἀνέβαινε δὲ ὁ καπνὸς ὡσεὶ ἀτμὶς καμίνου· καὶ ἐξέστη πᾶς ὁ λαὸς σφόδρα. Ἐγένοντο δὲ αἱ φωναὶ τῆς σάλπιγγος προβαίνουσαι ἰσχυρότεραι σφόδρα. Μωϋσῆς ἐλάλει, ὁ δὲ Θεὸς ἀπεκρίνατο αὐτῷ φωνῇ.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς. Ψαλμὸς νη' (58).

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός,* καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με.

Στίχ. Ῥῥυσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν* καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με.

Ἰὼβ τὸ ἀνάγνωσμα (λη' 1-21, μβ' 1-5).

Εἶπε Κύριος τῷ Ἰὼβ διὰ λαίλαπος καὶ νεφῶν· Τίς οὗτος ὁ κρύπτων με βουλήν, συνέχων δὲ ῥήματα ἐν καρδίᾳ, ἐμὲ δὲ οἶεται κρύπτειν; Ζῶσαι ὡσπερ ἄνθρωπος τὴν ὀσφύν σου, ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δέ μοι ἀποκρίθητι. Ποῦ

ἥς ἐν τῷ θεμελιοῦν με τὴν γῆν; ἀπάγγελον δέ μοι, εἰ ἐπίστασαι σύνεσιν. Τίς ἔθετο τὰ μέτρα αὐτῆς, εἰ οἶδας; ἢ τίς ὁ ἐπαγαγὼν σπαρτίον ἐπ' αὐτῆς; ἐπὶ τίνος οἱ κρίκοι αὐτῆς πεπήγασι; τίς δέ ἐστιν ὁ βαλὼν λίθον γωνιαῖον ἐπ' αὐτῆς; "Ὅτε ἐγενήθησαν ἄστρα, ἤνεσάν με φωνῇ μεγάλη πάντες ἄγγελοί μου. "Ἐφραξα δὲ θάλασσαν πύλαις, ὅτε ἐμαιοῦτο ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῆς ἐκπορευομένη· ἐθέμην δὲ αὐτῇ νέφος ἀμφίασιν, ὁμίχλη δὲ αὐτὴν ἐσπαργάνωσα· ἐθέμην δὲ αὐτῇ ὄρια, περιθεις κλεῖθρα καὶ πύλας. Εἶπον δὲ αὐτῇ· Μέχρι τούτου ἐλεύση καὶ οὐχ ὑπερβήση, ἀλλ' ἐν σεαυτῇ συντριβήσονται σου τὰ κύματα. "Ἡ ἐπὶ σοῦ συντέταχα φέγγος πρωϊνόν; ἕωςφόρος δὲ εἶδε τὴν ἑαυτοῦ τάξιν, ἐπιλαβέσθαι πτερυγῶν γῆς, ἐκτινάξαι ἀσεβεῖς ἐξ αὐτῆς; "Ἡ σὺ λαβὼν πηλὸν ἔπλασας ζῶον καὶ λαλητὸν αὐτὸν ἔθου ἐπὶ τῆς γῆς; ἀφειλες δὲ ἀπὸ ἀσεβῶν τὸ φῶς, βραχίονα δὲ ὑπερηφάνων συνέτριψας; ἦλθες δὲ ἐπὶ πηγὴν θαλάσσης, ἐν δὲ ἵχνεσιν ἀβύσσου περιεπάτησας; ἀνοίγονται δὲ σοι φόβῳ πύλαι θανάτου, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντές σε ἔπηξαν; νενουθέτησαι δὲ τὸ εὖρος τῆς ὑπ' οὐρανόν; Ἄνάγγελον δέ μοι· πόση τίς ἐστι; ποῖα δὲ γῆ αὐλίζεται τὸ φῶς; σκότους δὲ ποῖος ὁ τόπος; Εἰ ἀγάγοις με εἰς ὄρια αὐτῶν; εἰ δὲ καὶ ἐπίστασαι τρίβους αὐτῶν; οἶδας ἄρα, ὅτι τότε γενέννησαι, ἀριθμὸς δὲ ἐτῶν σου πολὺς;

Ἐπολαβὼν δὲ Ἰὼβ τῷ Κυρίῳ λέγει· Οἶδα ὅτι πάντα δύνασαι, ἀδυνατεῖ δὲ σοι οὐδέν. Τίς γάρ ἐστιν ὁ κρύπτων σε βουλήν; φειδόμενος δὲ ῥημάτων, καὶ σὲ οἶεται κρύπτειν; τίς δὲ ἀναγγελεῖ μοι, ἃ οὐκ ἤδειν, μεγάλα καὶ θαυμαστά, ἃ οὐκ ἐπιστάμην; Ἄκουσον δέ μου, Κύριε, ἵνα καγὼ λαλήσω· ἐρωτήσω δὲ σε, σὺ δὲ με δίδαξον. Ἄκοήν μὲν ὠτὸς ἤκουόν σου τὸ πρότερον, νυνὶ δὲ ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐώρακέ σε.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα (ν' 4-11).

Κύριος δίδωσί μοι γλῶσσαν παιδείας τοῦ γνῶναι ἠνίκα δεῖ εἰπεῖν λόγον· ἔθηκέ με πρωῖ πρωῖ, προσέθηκέ μοι ὦτίον τοῦ ἀκούειν, καὶ ἡ παιδεία Κυρίου Κυρίου ἀνοίγει μου τὰ ὦτα· ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ, οὐδὲ ἀντιλέγω. Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μάστιγας, τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπυσμάτων· καὶ Κύριος Κύριος βοηθός μοι ἐγενήθη. Διὰ τοῦτο οὐκ ἐνετράπην, ἀλλὰ ἔθηκα τὸ πρόσωπόν μου ὡς στερεὰν πέτραν· καὶ ἔγνων, ὅτι οὐ μὴ αἰσχυθῶ, ὅτι ἐγγίζει ὁ δικαίωσας με. Τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἀντιστήτω μοι ἅμα· καὶ τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἐγγισάτω μοι. Ἴδου Κύριος Κύριος βοηθήσει μοι· τίς κακώσει με; ἰδου πάντες ὑμεῖς ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσεσθε, καὶ ὡς σῆς καταφάγεται ὑμᾶς.

Τίς ἐν ὑμῖν ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; ὑπακουσάτω τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. Οἱ πορευόμενοι ἐν σκότει καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς φῶς, πεποίθατε ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου καὶ ἀντιστηρίσασθε ἐπὶ τῷ Θεῷ. Ἴδου πάντες ὑμεῖς ὡς πῦρ καίετε καὶ κατισχύετε φλόγα· πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ὑμῶν καὶ τῇ φλογί, ἣ ἐξεκαύσατε· δι' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα ὑμῖν· ἐν λύπῃ κοιμηθήσεσθε.

ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὁ ἀ' χορὸς Κύριε ἐλέησον.

ὁ Ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

καὶ ψάλλεται ὁ Τριτάτος ὕμνος →

20

Χορός Α'. Ἦχος Δι. x (PAG. 6.142)

(M) (Δ) (M)

A γι ος ο θε ος A γι ος I

(B) (M) (B)

σχυ ρος A γι ος α θα να τος ε

(Δ) (M)

λε η σο ον η μα ας

Τὸ αὐτὸ ὁ Β'. χορὸς

Χορός Α'. Τὸ τρίτον

A γι ος ο θε ο ος A γι ος I

(B) (M) (B) (M)

σχυ ρος A γι ος α θα να το ος ε

(Δ) (M)

λε η σο ον η μα ας

Χορός Β'. (M) (Δ) (M)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε

ευ μα τι

Χορός Α'. (Δ) (M)

K αι νυγ και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Χορός Β'. Ἅγιος Ἀθάνατος . . . ὡς ἄνωτέρω

ρίου καταγγέλλετε, ἄχρις οὗ ἂν ἔλθῃ. Ὡστε ὃς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον ἢ πίνη τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Κυρίου. Δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτόν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω· ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως κρῖμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου. Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρώστοι καὶ κοιμῶνται ἱκανοί. Εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα. Κρινόμενοι δὲ ὑπὸ τοῦ Κυρίου παιδευόμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν.

Ἄλληλουῖα. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς μ' (40).

Στίχ. α'. Μακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα·* ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾶ ῥύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος.

Στίχ. β'. Οἱ ἐχθροί μου εἶπον κακά μοι·* Πότε ἀποθανεῖται, καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ;

Στίχ. γ'. Ὁ ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερισμόν.

(M) (Δ) (M) (B)

Α λ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Δ Αλ λη

λου ι α α (Ακ. β. 149) Δ

Ὁ ἱερεὺς· Σοφία ὀρθοὶ κ.τ.λ.

Καὶ ὁ διάκονος ἀναγινώσκει

ψαλμ. 149

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον... (Ματθ. κστ' 1-20. Ἰω-

αν. ιγ' 3-17. Ματθ. κστ' 21-39. Λουκ. κβ' 43-44. Ματθ. κστ' 40-κζ' 2).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Οἴδατε ὅτι μετὰ τὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι.

Τότε συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου Καϊάφα, καὶ συνεβουλεύσαντο ἵνα τὸν Ἰησοῦν δόλω κρατήσωσι καὶ ἀποκτείνωσιν. Ἔλεγον δέ· Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος γένηται ἐν τῷ λαῷ.

Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα βαρυτίμου, καὶ κατέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀνακειμένου. Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠγανάκτησαν λέγοντες· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη; Ἡδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι πολλοῦ καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς. Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικί; Ἔργον γὰρ καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ. Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. Βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου, πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται καὶ ὁ ἐποίησεν αὕτη εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

Τότε πορευθεὶς εἰς τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς εἶπε· Τί θέλετέ μοι δοῦναι, καὶ ἐγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; Οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια. Καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν ἵνα αὐτόν παραδῷ.

Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀζύμων προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ λέγοντες αὐτῷ· Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ πάσχα; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα καὶ εἶπατε αὐτῷ· Ὁ διδάσκαλος λέγει, ὁ και-

ρός μου ἐγγύς ἐστι· πρὸς σὲ ποιῶ τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου. Καὶ ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἠτοίμασαν τὸ πάσχα. Ὁψίας δὲ γενομένης ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα.

Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ ὁ πατήρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθε καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει, ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου καὶ τίθησι τὰ ἱμάτια, καὶ λαβὼν λέντιον διέζωσεν ἑαυτόν· εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ᾧ ἦν διεζωσμένος. Ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμονα Πέτρον, καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος· Κύριε, σὺ μου νίπτεις τοὺς πόδας; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ ἐγὼ ποιῶ, σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώση δὲ μετὰ ταῦτα. Λέγει αὐτῷ Πέτρος· Οὐ μὴ νίψης τοὺς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλὴν. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁ λελουμένος οὐ χρεῖαν ἔχει ἢ τοὺς πόδας νίψασθαι, ἀλλ' ἔστι καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντες. Ἦδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν· διὰ τοῦτο εἶπεν· Οὐχὶ πάντες καθαροὶ ἐστε.

Ὅτε οὖν ἔνιψε τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἀναπεσὼν πάλιν εἶπεν αὐτοῖς· Γινώσκετε τί πεποίηκα ἡμῖν; Ὑμεῖς φωνεῖτέ με, ὁ Διδάσκαλος καὶ ὁ Κύριος, καὶ καλῶς λέγετε· εἰμὶ γάρ. Εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας, ὁ Κύριος καὶ ὁ Διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας. Ὑπόδειγμα γὰρ δέδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν. Εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοί ἐστε ἐὰν ποιῆτε αὐτά.

Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι

εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με. Καὶ λυπούμενοι σφόδρα ἤρξαντο λέγειν αὐτῷ ἕκαστος αὐτῶν· Μήτι ἐγὼ εἶμι, Κύριε; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ὁ ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ τρυβλίῳ τὴν χειρα, οὗτός με παραδώσει. Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος. Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν εἶπε· Μήτι ἐγὼ εἶμι, ῥαββί; Λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶπας.

Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν λαβῶν ὁ Ἰησοῦς τὸν ἄρτον καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς καὶ εἶπε· Λάβετε φάγετε· τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου· καὶ λαβῶν τὸ ποτήριον καὶ εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ πῖω ἀπ' ἄρτι ἐκ τούτου τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ' ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρός μου.

Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· γέγραπται γάρ, «πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσονται τὰ πρόβατα τῆς ποιμένης»· μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί με προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· Εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοί, ἐγὼ δὲ οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι. Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ, πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρεῖς ἀπαρνήσῃ με. Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κἂν δέῃ με σὺν σοὶ ἀποθανεῖν, οὐ μὴ σε ἀπαρνήσομαι. Ὁμοίως δὲ καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον.

Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανῆ, καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς· Καθίσατε αὐτοῦ ἕως οὗ ἀπελθῶν, προσεύξωμαι ἐκεῖ. Καὶ παραλαβῶν τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς Ζεβεδαίου ἤρξατο

λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν. Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ. Καὶ προελθὼν μικρὸν ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ προσευχόμενος καὶ λέγων· Πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστι, παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς σύ.

Ἦφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ ἐνισχύων αὐτόν. Καὶ γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ ἔκτενέστερον προσηύχετο. Ἐγένετο δὲ ὁ ἰδρῶς αὐτοῦ ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν.

Καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ εὐρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Οὕτως οὐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ! Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής. Πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσηύξατο λέγων· Πάτερ μου, εἰ οὐ δύναται τοῦτο τὸ ποτήριον παρελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ ἐὰν μὴ αὐτὸ πῖω, γενηθήτω τὸ θέλημά σου. Καὶ ἔλθων εὐρίσκει αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας· ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι. Καὶ ἀφείς αὐτοὺς ἀπελθὼν πάλιν προσηύξατο ἐκ τρίτου τὸν αὐτὸν λόγον εἰπὼν. Τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· Καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε! Ἴδου ἤγγικεν ἡ ὥρα καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀμαρτωλῶν. Ἐγείρεσθε ἄγωμεν· ἰδου ἤγγικεν ὁ παραδιδούς με.

Καὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδου Ἰούδας εἰς τῶν δώδεκα ἦλθε, καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ. Ὁ δὲ παραδιδούς αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον λέγων· Ὁν ἂν φιλήσω, αὐτός ἐστι· κρατήσατε αὐτόν. Καὶ εὐθέως προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ εἶπε· Χαῖρε, ῥαββί, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἐταῖρε, ἐφ' ᾧ πάρει. Τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.

Καὶ ἰδοὺ εἷς τῶν μετὰ Ἰησοῦ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, καὶ πατάξας τὸν δούλον τοῦ ἀρχιερέως ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον. Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀπόστρεψόν σου τὴν μάχαιραν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς· πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται. Ἡ δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι ἄρτι παρακαλέσαι τὸν πατέρα μου, καὶ παραστήσει μοι πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας ἀγγέλων; Πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ ὅτι οὕτω δεῖ γενέσθαι;

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις· Ὡς ἐπὶ ληστήν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με· καθ' ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμεν διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με. Τοῦτο δὲ ὄλον γέγονεν ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν. Τότε οἱ μαθηταὶ πάντες ἀφέντες αὐτὸν ἔφυγον.

Οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν. Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως, καὶ εἰσελθὼν ἔσω ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἰδεῖν τὸ τέλος. Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὄλον ἐζήτησαν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὅπως θανατώσωσιν αὐτόν, καὶ οὐχ εὔρον· καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων, οὐχ εὔρον. Ὑστερον δὲ προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες εἶπον· Οὗτος ἔφη, δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτόν. Καὶ ἀναστάς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· Οὐδὲν ἀποκρίνη; Τί οὕτοί σου καταμαρτυροῦσιν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἵνα ἡμῖν εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. Τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ λέγων ὅτι

ἐβλασφήμησε· τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων; Ἴδε νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ· τί ὑμῖν δοκεῖ; Οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον· Ἔνοχος θανάτου ἐστί. Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν, οἱ δὲ ἐρῥάπισαν λέγοντες· Προφήτευσον ἡμῖν, Χριστέ, τίς ἐστὶν ὁ παῖσας σε;

Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη λέγουσα· Καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου. Ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν αὐτῶν λέγων· Οὐκ οἶδα τί λέγεις. Ἐξελθόντα δὲ αὐτόν εἰς τὸν πυλῶνα εἶδεν αὐτόν ἄλλη καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐκεῖ καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου. Καὶ πάλιν ἠρνήσατο μεθ' ὄρκου ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἐστῶτες εἶπον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ. Τότε ἤρξατο καταθεματίζειν καὶ ὀμνύειν ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον· καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησε. Καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος Ἰησοῦ εἰρηκότος αὐτῷ ὅτι, πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρὶς ἀπαρνήθη με. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυσε πικρῶς.

Πρωΐας δὲ γενομένης συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὥστε θανατῶσαι αὐτόν· καὶ δήσαντες αὐτόν ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν αὐτόν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι.

Χορός: Δόξα σοι Κύριε Δόξα σοι.

Καὶ καθεξῆς ἡ ☩. Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου.
Ἐναντὶ δὲ τοῦ Χερουβικοῦ ψάλλεται τὸ παρόν·

Ἦχος πλ. β'.

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ* σήμερον, Υἱὲ Θεοῦ,* κοινωνόν με παράλαβε.* οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου* τὸ μυστήριον εἶπω, (*) οὐ φίλημά σοι δώσω,* καθά-

(*) Ἐνταῦθα διακοπτομένου τοῦ ὕμνου γίνεται ἡ εἴσοδος τῶν τιμίων δώρων.

Λίβνος: Όπως υπό τού πρώτους βαν....

Άντι δέ Χερουβικού και Κοινωνικού ψάλλομεν τó παρόν (Αμ. 6. 149)

Ήχος λ π Πα. χ

Μουσική διασκευή του Έκδοτου

Ευτασι μίξος δ-β'

(Π) Νε (Μ)

ου Δει

του Δει πνου σου

του μου του μου σι κου Δ ση

λε

ση με ρο ον Γι

Γι ε θε ου και ω γο

ον με πα ρα λα θε ου μη

γα αρ τοις εχ θροι

οις σου το με

στη ρι

Λειτουργικά Ήχος λ π Πα. Κ. Πρίγγου
Κύριε Ἐλέησον

Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε ε λε η σον

Παράσχου Κύριε

Πα ρα σχου Κυ ρι ε

Πα ρα σχου Κυ ρι ε

Πα ρα σχου Κυ ρι ε

Πα ρα σχου Κυ ρι ε

Πα ρα σχου Κυ ρι ε

Πα ρα σχου Κυ ρι ε

Πα ρα σχου Κυ ρι ε

Υπερ α γι α θε ο το κε θω σου η μας

Σοι Κυ ρι ε Δ μιν ε

Και τω Πνευ μα τι σου

Ἐν Ἀρχιερατικῇ Λειτουργίᾳ ἢ ἐν συλλειτουργίᾳ :

Α γα πη σω σε Κυ ρι ε η σχυ υς
 μου Κυ ρι ος στε ρε ω μα μου και χα
 τα φυ γη μου και ρυ στη
 ης μου

Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε
 ευ μα Τρι τα δα ο μο ου ει ο ον και
 α α χω ρι ι στον

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν,* Πατέρα, παντοκράτορα,* ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς,* ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,* τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ,* τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα* πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός,* Θεὸν ἀληθινόν* ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ,* γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα,* ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ

πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους* καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σω-
τηρίαν* κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν* καὶ σαρκωθέντα ἐκ
Πνεύματος ἁγίου* καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου* καὶ ἐνανθρω-
πήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν* ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου,* καὶ
παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ,* κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς,* καὶ καθεζόμενον ἐκ
δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης* κρῖναι ζῶντας καὶ νε-
κρούς,* οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,* τὸ κύριον,* τὸ ζωοποιόν,*
τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον,* τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
συμπροσκυνούμενον* καὶ συνδοξαζόμενον,* τὸ λαλῆσαν διὰ
τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν,* καθολικὴν* καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλη-
σίαν.

Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.* Ἀμήν.

λε ον ει ρη νης θυ σι αυ αι
 γε σε ω ως π

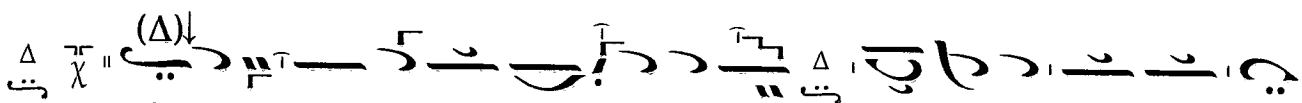
Και με τα του Πνευ μα το ος σου
 εχο μεν προς τον Κυ ρι ον
 ξι ο ον και δι
 και ο ον π

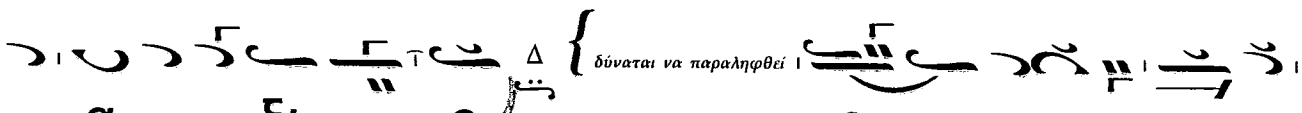
Ἄξιον και δίκαιον.
Βασ. Νικολαΐδη ΑΠΧΜΕ

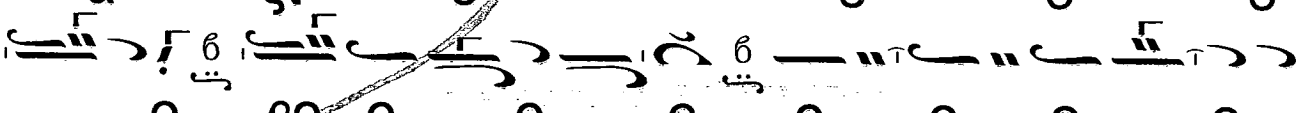
Μουσικοδιδασκάλου της εν Χάλκη Ι. Θεολογικής Σχολής (+1985)
Από χειρόγραφο του κ. Ἐμμανουήλ Χανιώτη
Πρωτοψάλτου τῆς Ι.Μ. Ἐκατονταφυλιανῆς Πάρου.

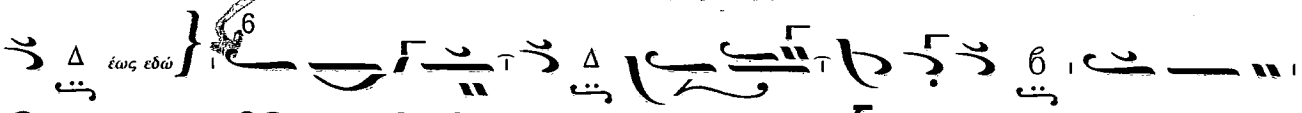
Ἦχος Β' Δι

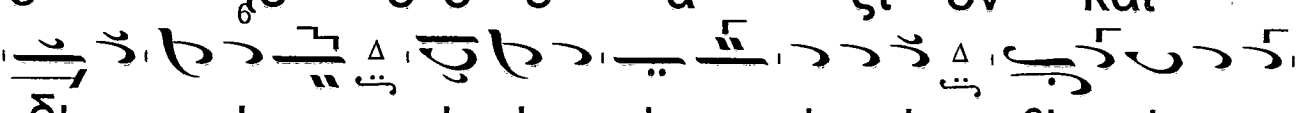
Ρυθμός 4σημος συνεπτυγμένος: (δίσημοι)=108-112 (ήτοι =216-224)*

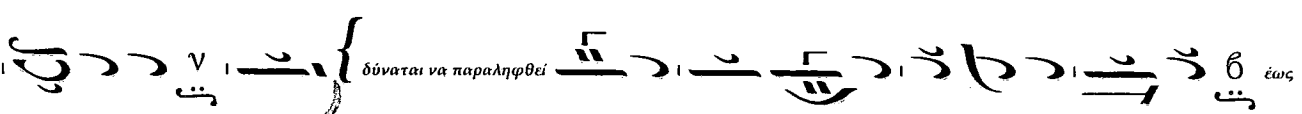

 Α α α α α α ξι

 α ξι ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ο ο α ξι ον και

 δι | | | | | | | |

 | | | | | | | |

 και δι και ο ο ο ο ο ο ον

* Βλέπε Θρασ. Στανίτσας, Μουσ. Τριώδιον, Αθήναι 1969, σ. 339
Βασ. Κ.Νικολαΐδης: Κατά τον 4σημον συνεπτυγμένον, ο μεν 4-σημος εκτελείται ως δίσημος, ο δε 6-σημοςως τρισημος. Βλέπε Β.Κ.Ν. Χερουβικά Τόμος Β, Ίσταμπούλ 1975, σ.144
Πηγή: 2014 Τριώδιον -[07Γ-Χερουβικό-και-λειτουργικά-ψαλλέντα-στις-16-3-2014 (1).mel]σ.10

5 Κυρ. τῶν Νηστειῶν
1 Ταν. 1η
1 Ταν. 6η
5 Ἁ Χριστ.
1 Μ. Παναγή
1 Μ. Σαββ.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ

Τῆς Θείας καὶ Ἱερᾶς Λειτουργίας τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν
Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.

Διασκευὴ τοῦ ἀρχαίου μέλους

Ἁ 200. Ρυθμὸς τετράσημος εὐνεπτυγμένος ①

Ἐμελοποιήθησαν ὑπὸ
Ἰωάννου τοῦ Γλυκέως
Πρωτομάτῃ Ἀρχ. Σοφίας
Κων/λέως (+900 μ.Χ.) καὶ
εὐνετηθήσαν ὑπὸ Ἰωάννου
τοῦ Τραπεζουνίτου, Πρωτομάτῃ
ἐπίθετος Ἀρχ. Σοφίας Κων/λέως
(+1750 μ.Χ.)

Ἦχος Δι

Ἁ γι ος Ἁ γι ος Ἀ α γι ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ος Κυ υ υ υ υ

ρι ι ι ι ι ι ι ο ος Σα βα α ω ω ω

ω ω ω ω ω θ πλη η η η η ρη η

η η ῖη ης ο ο ου ου ου ου του ου ρα α ου

ρα νο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος και αι αι αι αι η η η η η και

η γη η η η η η η η η η η η

① Κατὰ τὸν τετράσημον εὐνεπτυγμένον, ὁ μὲν τετράσημος ἐτελεῖται ὡς Διση-
μος, ὁ δὲ ἑξασημος ὡς Τρισημος:

“ΣΕ ΥΜΝΟΥΜΕΝ.”

Σε υ υ μνου ου ου ου ου με εν Σε
 ευ λο γου ου ου ου ου
 με εν σοι οι οι οι οι ε ε ε ε με ευ
 χα α α α α α α α ρι ι ευ χα ρι στου ου
 ου ου ου ου με εν Κυ υ υ υ ρι ι
 ι ι ι ι ε ε και αι αι αι αι δε ε ε
 και δε ο ο ο ο ο ο ο ο με ε ε δε ο με ε
 θα α α α α α α α σου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ο ο ο ο ο ο ο ο θε ο
 θε ο ο ο ο ος η μω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ο ο ο θε ο ο ο ος η
 η μω ω ω ω χ ω ω ω ω ω ω

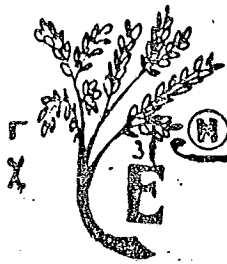
Ἄλλον εἰς ἦχον πλ. $\delta\delta$ $N\eta$

Σωκράτους Παπαδοπούλου

Κατὰ σύντημσιν

Χ. ΤΑΛΙΑΔΩΡΟΥ

κα. 20.388

Ε πι σοι και ρει κε χα ρι τω
 με νη πα σα η κτι σις Αγ γε λων το συ στη
 μα και ανθρω πων το γε νος η γι α σμε
 νε Να ε και πα ρα δει σε λο γι κε παρ θε

νι κον καυ χη μα εξ ης θε ος ε σαρ κω
 θη και παι δι ον γε γο νεν ο προ αι χ

ω νων υ πα ρ χων θε ο ο ο ο ος η η η μων

Τη ην γαρ ση η ην μη η η η η η η

η η τραν θρο ο ο ο νο ον ε ε ε ποι

οι η η η σεν και την σην γα α στε ε ε

ε ε ε ε ε ε ρα ρ πλα τυ τε ε

ε ρα α α αν ου ρα νω ω ω ων α πει ειρ

γα α α α α α σα α α πειρ γα α

σα α το ε ε πι σοι χα αι αι αι

αι αι αι αι αι αι ρει κε χα ρι ι ι ι

ι ι ι ι ι τω κε χα α ρι ι τω

με ε ε ε ε ε ε ε ε νη χ πα σα

χ α η η η η κτι ι ι ι ι ι ι ι

ι αι ι ι ι ι σις ρ δο ο ο ο ο ο

ξα α α α δο ο ξα χ σοι αι αι αι αι

ω χα ρι ι τω

Τὰ μετὰ ταῦτ' "Ἄξιόν ἐστὶ"

Ἱερεὺς

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (...), ὃν χάρισαι ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶν, ἐντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι

Διάκονος

Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Χορὸς

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

ἢ τὸ ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΟΝ ①

Ἱερεὺς

Καὶ δὸς ἡμῖν, ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Χορὸς

Ἀμήν.

Ἱερεὺς

Καὶ ἔσται τὰ ἔλεη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.

Χορὸς

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Διάκονος

ΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΠΡΟΣ ΘΕΙΑΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ

Πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χορὸς

Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος

Ἵπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χορὸς

Κύριε, ἐλέησον.

① Τὸ Μεγαλυτάριον γάλλεται εἰς τὰ Δύπτια ἤτοι μετὰ τὸ "Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάντων καὶ πασῶν" (ὄρα Ε.Φαρλέμα "Πεντηκοστάριον" σ. 262, Α. Δεβρελῆ "Ἀσθεναῖνον" σ. 174, ἐπιμ. ἡμερολόγιον ἐπιμ. Ἑλλάδος 1991 σ. 9.)

42

Διάκονος

τὰ ἐπόμενα "Ἀγιορίτικα"

ρι ε ε λε η σου

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θεῖαν χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δεηθῶμεν.

Χορὸς Κύριε, ἐλέησον.

ρι ε ε λε η σο

Διάκονος

Ἵπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χορὸς Κύριε, ἐλέησον.

ρι ε ε λε η σου

Διάκονος

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Χορὸς Κύριε, ἐλέησον.

Διάκονος

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χορὸς **Παράσχου, Κύριε.**

Διάκονος

Πα ρα εχου Κυ ρι ε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χορὸς Παράσχου, Κύριε.

Πα ρα εχου Κυ ρι ε

Διάκονος

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χορὸς Παράσχου, Κύριε.

Διάκονος

Πα ρα εχου Κυ ρι ε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χορὸς Παράσχου, Κύριε.

Διάκονος

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χορὸς Παράσχου, Κύριε.

Διάκονος

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ
καὶ καλὴν ἀπολογία, τὴν ἐπὶ τοῦ
φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰ-
τησώμεθα.

Χορὸς

Παράσχου, Κύριε.

Διάκονος

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοι-
νωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος αἰτη-
σάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Χορὸς

Σοί, Κύριε.

Ἱερεὺς

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα,
μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως,
τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαί σε τὸν ἐπουρά-
νιον Θεόν, Πατέρα, καὶ λέγειν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,*
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου.*

Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου.*

Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,*

ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.*

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον*

δὸς ἡμῖν σήμερον.*

Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,*

ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.*

Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,*

ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύνα-
μις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ
Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων.

Χορὸς

Ἀμήν.

Ἱερεὺς

Εἰρήνη πᾶσι.

Χορὸς

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Διάκονος

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνω-
μεν.

Χορὸς

Σοί, Κύριε.

~~21~~

44

Ἱερεὺς

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὐ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Χορὸς

Ἀμήν.

Διάκονος

Πρόσχωμεν.

Ἱερεὺς

Τὰ ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Χορὸς

Ἦχος λ β' ~~β'~~ X

π ||

ρι

Κοινωνικά τῆς ὅλης ἐβδομάδος

Τῆ Κυριακῆ

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλουῖα.

Τῆ Δευτέρας

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πύρρος φλόγα. Ἀλληλουῖα.

Τῆ Τρίτης

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλουῖα.

Τῆ Τετάρτης

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Ἀλληλουῖα.

Τῆ Πέμπτης

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἀλληλουῖα.

Τῆ Παρασκευῆ

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστέ ὁ Θεός. Ἀλληλουῖα.

Τῷ Σαββάτῳ

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν. Ἀλληλουῖα.

Τῷ Πάσχα

Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσαθε. Ἀλληλουῖα.

Ἀντί Κοινωνίου

~~Τὸ αὐτὸ ἀντιφώνημα.~~

Ἦχος Α. Β' Πα
(χο. σ. 175)

ου δει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει του ου δει ει ει ει πνου σου ου

ου του ου μυ υ στι κου ου ου ου

ου ου ου ου σπ η η με ε ε ε ρον

υι υι ε ε θε ε ου ου κοι νω ω νο ο ο ον με

ε ε πα ρα α α λα α βε ε ε ου ου μη

η η γα αρ τοι οι οιο ε εχ οροι οι οι

οιοι σου το μυ στη η ρι ι ι ο ον ει

ει ει ει ει πω ω ου φι ι ι λη μα

σοι δω ω ω ω ω ω ω

κα να α α α περ ο ο ι ι ι ου ου ου

ου δα α ασ Αλλ ω ως ο

λη στης ο μο λο γω ω ω ω ω ω σοι

οι οι οι οι μνη σθη η τι ι μου ου Κυ

υ ρι ε ε ο τα αν ε ε ε ε ελ θης

εν τη βα σι λει ει ει ει ει ει α α α

σου ου ου ου

Τό αυτό ως Κοινωνικόν τό οποῖο ἔπαναλαμβάνομε εἰς σύντομο χρόνο, ἀντί τοῦ Εἶδομεν τό φῶς... - Εἴη τό ὄνομα Κυρίου.... καί Ἀπόλυσις.

47

33

ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ

Διάκονος Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Καὶ γίνεται ἡ μετέληψις τῶν πιστῶν.

Χορὸς Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον, Ἰῆ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἶπω· οὐ φιλημά σοι δώσω καθάπερ ὁ Ἰουδας· ἀλλ' ὡς ὁ ληστής ὁμολογῶ σοι· Μνησθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ἱερεὺς Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς ...

Ἦχος Δι

(B) (Δ)↓
 Δ του Δειπνου σου του μυστικου ση με ρον Ἰι ε Θε
 + (Γ) (Δ)↓ (B)
 ου κοινωνον με παραλαβε ου μη γαρ τοις εχθροις
 + (Δ)↓ + (Γ)
 σου το μυστηριον ει ει πω ου φιλημα σοι δωσω κα
 (B) θα περ ο Ιουδουδασ αλλως ο ληστης ο μο
 (Δ)↓ Δ (Γ) + (Δ)↓ (B) +
 λογω ω σοι μνησθητιμου Κυριε οταν ελθης εν
 (Γ) + (Δ)↓ Δ
 τη βασιλεια σου ουου

Ἱερεὺς Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Χορὸς Ἀμὴν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ-ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Διάκονος

Ὅρθοί· μεταλαβόντες τῶν θείων, ἀγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ ζωόποιων, φρικτῶν τοῦ

Χορός: Δόξα σοι, Κύριε,
δόξα σοι.

Χριστοῦ μυστηρίων, ἀξίως, εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Χορός Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Διάκονος

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Χορός Σοί, Κύριε.

Ἱερεὺς

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Χορός Ἀμήν.

Ἱερεὺς

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Διάκονος

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χορός

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς),

Πάτερ Ἄγε εὐλόγησον.

Δέσποτα Ἄγιε εὐλόγησον.

Ἱερεὺς

Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε, Κύριε, καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπης ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς Ἱερεῦσι, τοῖς ἄρχουσι, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθεν ἐστὶ καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φῶτων· καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Χορός

Ἀμήν.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος (τρὶς).

49

100

⊕

του ναού), του εν αγίοις πατρος ημών
Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταν-
τινουπόλεως τοῦ Χρυσσοστόμου (τοῦ
ἀγίου τῆς ἡμέρας). οὐ καὶ τὴν μνήμην ἐπι-
τελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων,
ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς
καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Χορὸς

Τὸν εὐλογοῦντα καὶ ἀγιάζοντα ἡμᾶς,
Κύριε, φύλαττε εἰς πολλὰ ἔτη.

[ψάλλεται μετὰ τὸ
"... θεοπατόρων Ἰω-
αννίου καὶ Ἰωάννου...]

⊗

ἦχος Δι

Τὸν εὐλογοῦντα καὶ ἀγιάζοντα ἡμᾶς
Κύριε φύλαττε εἰς πολλὰ ἔτη

Ἱερεὺς

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Χορὸς

Ἀμήν.

Ἀμήν.

Τέλος καὶ τῷ Θεῷ Δόξα.
Ἀμήν.

Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως:

Τὸν Δεσποτὴν καὶ Ἀρχιερέα τῶν μωυσῶν
Κυριε εφουλαττε εἰς πολλὰ ἔτη Δεσπο-
τα εἰς πολλὰ ἔτη Δεσποτα εἰς
πολλὰ ἔτη Δεσποτα εἰς

902

51